

Alia lfa
ambulabit

ocio: in negotio: in domo: in lecto: in cōui-
uio: in colloquio: in deambulatione visi-
tet v̄sa corda: vbi nos sum⁹. **V**iciat imber
dei: et fructificet qđ ibi seminatū est: et vbi
nō sum⁹ nos et securi qđescim⁹: aut aliđ agi-
mus: deus dat incrementū semib⁹ qđ sparsi-
mus: vt attendentes postea bonos mores
v̄ros etiā de fructu gaudeam⁹. **Q**uā dñs
dabit suauitatē: et terra n̄ra dabit fructum
suū. **I**usticia autē eā p̄bit: et ponet
in via gressus suos. **I**usticia illa est qđ
est in p̄fessione p̄ctorū: veritas enī ip̄a ē. **I**u-
stus enī debes esse in te: vt punias te: ipsa
p̄ma est hoīs iusticia vt punias te malū: et
faciet te deus bonū. **Q**uia ḡ ip̄a est p̄ma
hoīs iusticia: ip̄a fit via deo: vt veniat ad
te de⁹: ibi illi fac viā in cōfessione p̄ctorū.
Ideor̄ **J**obes cū baptizaret in aq̄ p̄nie: et
vellet ad se venire penitentes de suis p̄ori-
bus factis: dicebat hoc: **P**arate viā dño:
rectas facite semitas eius. **P**lacebas tibi
in peccatis tuis o hō: displiceat tibi quod
eras: vt possis esse qđ nō eras. **P**arate viā
dño: p̄cedat ista iusticia vt p̄stearis pecca-
ta. **V**eniet ille et visitabit te: qđ ponet i
via
gressus suos. **E**st enī iam vbi ponat gress⁹
suos: est vbi ad te veniat. **A**n autē qđ p̄ste-
reris peccata: intercluseras ad te viā dei:
nō erat qua ad te veniret: **C**ōfiteri vitam:
et ap̄is viā: et veniet christus: et ponet in via
gressus suos: vt te iformet vestigijs suis.

Explicit Tractatus de ps. LXXXIII

Incipit Tractatus de ps. LXXXV.

Nillū maius donū p̄stare de⁹ pos-
set hoīb⁹: qđ vt v̄bū suū p̄ qđ cō-
didit om̄ia faceret illi caput: et illos
ei tanq̄ mēbra coaptaret: vt esset filius dei
et filius hoīs: et vnus deus cū p̄re: vn⁹ hō
cum hoīb⁹: **E**t qđ loquimur ad deum
deprecantes: nō inde filiū sepemus: et quan-
do p̄cat corpus filij: nō a se separet caput
suū: sitq̄ vnus ip̄e saluator corporis sui do-
min⁹ n̄r̄ **J**esus christus filius dei: qđ et oret
p̄ nobis: et oret in nobis: et oretur a nobis.
Orat p̄ nobis: vt sacerdos n̄r̄: **O**rat i no-
bis vt caput nostrū: **O**rat a nobis: vt de⁹
n̄r̄. **A**gnoscamus ḡ in illo voces n̄ras: et
voces ei⁹ in nob. **N**ecq̄ cū aliqd dī de dño
n̄ro **J**esu christo marie in p̄pheta qđ p̄ti-
near velut ad quandā hūilitatē indignaz
deo: dubitem⁹ illi eā tribuere qđ non dubi-
tauit se nob adiungere. **E**i q̄ppe fuit vniuer-
sa creatura: qđ p̄ ip̄m facta ē vniuersa crea-
tura. **E**t p̄pterea cū eius sublimitatē diui-

nitatemq̄ intuemur: qđ audim⁹: **I**n p̄nci-
pio erat v̄bum: et verbū erat apud deū: et
deus erat verbum: h̄ erat in p̄ncipio apud
deū: om̄ia p̄ ip̄m facta sunt: et sine ip̄o factū
est nihil: intuentes hanc excelsam et super-
eminētissimā: et excedentē oīa creaturā
sublimia diuinitatē filij dei: **A**udim⁹ etiā
in aliq̄ parte scripturaz velut gemētē: orā-
tem: confitentē: et dubitam⁹ ei tribuere ver-
ba h̄: ex eo qđ cogitatio n̄ra de recētē ei⁹ cō-
templatione qđ erat in diuinitate: pigrescit
descendere ad eius humilitatē: et tanq̄ fa-
ciat illi iniuriā: si ei⁹ v̄ba in hoīe agnoscat:
ad quem verba dirigebat: cū deū deprecare-
tur. **H**eret plerūq̄ et conat̄ mutare senten-
tiaz: et nō ei occurrit in scriptura: nisi qđ ad
ip̄m recurrat: et ab illo deuiare non sinat.
Exp̄giscat ḡ et euigilet i fide sua: et videat
qđ ille quem p̄tēplabat paulo an̄ in forma
dei: formam sui accepit in similitudine ho-
minū factus ē: et habitu inuent⁹ vt hō: hu-
miliauit se factus obediēs vsq̄ ad mortē.
Et v̄ba psalmi voluit esse sua in cruce pen-
dens et dicens: **D**e⁹ me⁹ de⁹ me⁹: vt quid
me dereliquisti: **O**rat ḡ in forma dei: orat
in forma sui: ibi creator: h̄ creatus: creatu-
rā muntandā non mutatus assumēs: et se-
cum nos faciens vnū hoīem: caput et cor-
pus. **O**ramus ḡ ad illū: p̄ illū: in illo: et di-
cimus cū illo: et dicit nobiscū. **B**icum⁹ cū
illo: dicit in nobis psalmi hui⁹ orationem:
Qui intulāt. **O**ratio **D**avid: qđ dñs
n̄r̄ fm̄ carnem filius **D**avid: fm̄ v̄o diuini-
tatem dñs **D**avid: et creator **D**avid. **E**t
nō solū an̄ **D**avid: s̄ an̄ **A**braā: ex quo **d**a-
uid: s̄ ante **A**dā ex quo oēs hoīes: sed et
an̄ celū et terrā: in quo oīs creatura ē. **N**ō
ḡ cum audit h̄ v̄ba: dicat: nō christus dic:
aut rursus dicat: non ego dico: imo si se in
christi corpe agnoscat: vtrūq̄ dicit: et chri-
stus dicit: et ego dico. **N**on potes aliqd di-
cere sine illo: et dicit aliquid sine te. **N**onne
habemus in euāgelio vbi certe scriptū est.
In p̄ncipio erat verbū: et v̄bum erat apud
deū: et deus erat v̄bū: oīa p̄ ip̄m facta sunt:
Ibi certe habem⁹: et contrastatus ē **J**esus:
et fatigatus ē **J**esus: et dormiuit **J**esus: et
esuriuit et sitiuit **J**esus: et orauit et pernoctauit
in orando **J**esus. **P**ernoctauit inquit
Jesus. et stabat in orando: et globi sanguis
decurrebant p̄ corpus eius. **Q**uid ostēde-
bat qđ p̄ corpus orantis globi sanguis di-
stillabant: nisi qđ corpus ei⁹ qđ est ecclesia:
martyrū sanguie defluebat.

Expositio psalmi.
Inclina dñe aure tuam et exaudi me. Ille ex forma serui dicitur fuisse in forma dñi tui: Inclina domine aure tuam. Inclinat aure si tu non erigas ceruicem. Humiliato enim appropinquat: ab exaltato longe discedit: nisi quem ipse humiliatum exaltauerit. Inclinet ergo dominus aurem suam ad nos. Ille enim sursum est: nos deorsum. Ille in altitudine: nos in humilitate: sed non relictus. Ostendit enim dilectionem suam deus in nobis. **A**tenus cum adhuc peccatores essemus: christus pro nobis mortuus est: vix enim inquit pro iusto quis moritur. **N**am pro bono forsitan quis audeat mori: **B**onus autem nisi pro impijs mortuus est. **N**ec enim merita nostra precesserunt pro quibus filius dei moreretur: sed quia magis nulla erant merita: magna erat misericordia. **C**erta ergo firma promissione fuit iustis vitam suam: quod donauit iniustis mortem suam. **I**nclina domine aure tuam et exaudi me. **Q**ui egenus et inops ego sum. Ergo non inclinatur aure ad diuites: sed ad inopem et egenum inclinatur aure: id est ad humile et confidentem: ad indigentem misericordia: non ad saturatum et extollentem se et iactantem se: quasi nihil ei desit: et dicentem: **H**as tibi: quia non sum sicut publicanus iste. **D**iuies enim phariseus iactabat merita sua: inops publicanus confitebatur peccata sua. **N**ec sic accipiatis fructus quod dixi: ad diuites non inclinatur aure sua: tamen non exaudit deus eos qui habent aurum et argentum: et familiam et fundos: si sic forte nati sunt: aut cum lucrum rerum humanarum tenent: tantum meminerint quod ait apostolus: **P**recipe diuitibus huius mundi non superbe sapere. **Q**ui enim non superbe sapiunt: in deo pauperes sunt. **E**t pauperibus atque inopibus et egenis inclinatur aurem suam. **N**on enim spem suam non esse in auro et argento: neque in illis rebus quibus ad tempus circumfluere videntur. **S**ufficit ut diuitie non illos perdant: ut non obsint satis est. nam prodesse nihil possunt. **P**lane prodest opus misericordie et in diuites et in pauperes. **I**n diuites ex voluntate et opere: in pauperes ex sola voluntate. **C**um ergo talis est contemnens in se: quicquid est vni superbia solet inflare: pauper dei est: inclinatur illi aurem suam: nouit enim contribulatum cor eius. **C**erte fratres ille pauper ante ianuam diuitis vlcerosus qui iacebat: ab angelis ablatum est in sinum abrahe: sic legimus: sic credimus. **D**iuies autem ille qui induebatur purpura et bysso: et epulabatur quotidie splendide: ablatum est ad inferos ad tormenta. **N**am quid vere ille

Alia lra
 inops et pau
 per

pauper merito illius inopie ablatum est ab angelis: diues autem ille propter diuitiarum suarum ad tormenta missus est. **I**n illo paupere humilitas intelligitur honorificata: in illo diuite superbia damnata. **B**reuis probo quia non diuitie: sed superbia in illo diuite cruciabat. **C**erte ille pauper in sinum abrahe sublatus est. **B**e ipso abraha dicit scriptura: quia habebat plurimum auri et argenti: et diues fuit in fratribus. **S**i qui diues est ad tormenta rapitur: quomodo abraha precesserat pauperem ut ablatum in sinum suum susciperet. **S**ed erat abraha in diuitijs pauper: humiliter tremens: et omnia precepta obaudiens. **E**t sic adeo autem pro nihilo habebat illas diuitias: ut iussus a domino filium suum immolaret: cui fuerat diuitias. **V**iscite ergo esse inopes et pauperes: siue qui habetis aliquid in isto seculo: siue qui non habetis. **N**am et hominem mendicum inuenitis superbientem: et hominem super abundantem diuitijs inuenitis putentem. **R**esistit deus superbis et holosericanis et pannosis humilibus autem dat gratiam: et humilibus aliquam subam huius seculi: et non habetibus interior inspector est deus. **I**bi apponitur: ibi examinat. **S**tatera dei non vides: cogitatio tua in illa leuatur. **V**idete quia meritis exauditionis sue: id est quo exaudiret in eo posuit ut diceret: **Q**ui egenus et inops ego sum. **O**bfusa ne non sis egenus et inops: si non fueris non exaudieris. **Q**uicquid est circa te vel in te vni possis presumere: abijce a te: et tota presumptio tua deus sit. **I**lius indigens esto: ut ipso implearis. **Q**uicquid enim aliud habuerit sine ipso latet: inanis eris. **C**ustodi animam meam quoniam sanctus sum. **H**oc uero: quoniam sanctus sum: nescio utrum potuerit forte aliter dicere nisi ille qui sine peccato erat in hoc mundo: peccatorum omnium non commissor: sed dimissor. **C**ognoscamus uocem dicentis: quoniam sanctus sum: custodi animam meam: utique in illa forma fuit quam assumpsisset. **I**bi enim caro: ibi et anima. **N**ec enim ut non nulli dixerunt: caro sola erat et uerbum: sed et caro et anima et uerbum: et totum hoc uerbum filii dei: uerbum christus: uerus saluator in forma dei equalis patri: in forma fuit caput ecclesie. **E**rgo quoniam sanctus sum cum audio: uocem eius agnosco: et hic separo meam. **C**erte inseparabiliter a corpore suo loquitur cum sic loquitur: et audebo ego dicere: quoniam sanctus sum. **S**i sanctus tantum sanctificatus: et nullo sanctificatione indiget: superbus et mendax: si autem sanctus sanctificatus: secundum id quod dictum est: **S**ancti estote: quoniam ego sanctus sum: audeat et corpus christi

sti: audeat et vnus ille homo clamans a finibus terre cum capite suo: et sub capite suo dicere sanctus sum: accepit enim gratiam sanctitatis: gratiam baptismi et remissionis peccatorum. Et hec quod de fuisse ait apostolus: enumerans multa peccata et leuia et graua et vsitata et horribilia: Et hec quod de fuisse: sed abluti estis: sanctificati estis. Si ergo sanctificatos dicit: dicat et vnusquisque fidelium: sanctus sum. Non est ista supbia elati sed confessio non ingrati. Si enim dixeris te sanctum esse ex te: supbus es: rursus fidelis in christo: et membrum christi: si te dixeris non esse sanctum: ingratu es. Arguens enim superbiam apostolus non ait: non habes: sed ait: quid enim habes quod non accepisti? Non arguebar quod dicebas te habere quod non habebas: sed quod ex te tibi volebas esse quod habebas. Immo et habere te agnosce: et ex te nihil habere: vt nec supbus sis nec ingratus: dic deo tuo sanctus sum: quod sanctificasti me: quod accipis: non quia habui: quod tu dedisti: si quod ego merui. Etenim ex alio latere incipis iniuriam facere ipsi domino nostro Iesu christo. Si enim christiani omnes et fideles et baptizati in illo: ipsum induerunt: sicut apostolus dicit: quotquot in christo baptizati estis christum induistis: si membra sunt facta corporis eius: et dicunt se sanctos non esse: capiti ipsi faciunt iniuriam: cuius membra facta non sunt. Iam vide vbi sis: et de capite tuo dignitatem cape. Etenim erat aliquando tenebre: nunc autem lux in domino. Fuisse aliquando inquit tenebre: sed nunquam tenebre remansistis: Ad hec ille luminator venit vt et tenebre remaneret: an vt in illo lux fieretis? Ergo dicat et vnusquisque christianus: imo dicat totum corpus christi: clamet vbiusque patiens tribulationes diuersas: temptaciones et scandala innumerabilia: dicat. Custodi animam meam: quoniam sanctus sum. **Saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te.** Ecce ille sanctus non est supbus quia sperat in domino. **Miserere mihi domine quoniam ad te clamaui tota die.** Non vna die: tota die: omni tempore intellige: ex quo corpus christi gemit in pressuris vsque in fines seculi: quo transeunt pressurae: gemit iste homo et clamat ad deum: et vnusquisque nostrum pro portione habet clamorem suum in toto isto corpore. **Clamasti tu diebus tuis: et transierunt dies tui: successit tibi alius: et clamauit diebus suis: et tu hic: ille ibi: ille alibi.** Corpus christi tota die clamat sibi decedentibus et succedentibus membris. Vnus homo vsque ad fines seculi extendit. Eadem membra christi clamant: et quidam membra iam in illo requiescunt: que

dam modo clamant: quidam vero cum ipsi nos requirimus clamabunt: et post illa alia clamabunt. **Totus corpus christi hic attendit vocem dicentis: Ad te clamaui tota die.** Caput autem nostrum ad dexteram patris interpellat pro nobis. Alia membra recipit: alia flagellat: alia mundat: alia consolatur: alia creat: alia vocat: alia reuocat: alia corrigit: alia reintegrat. **Jocunda animas serui tui: quoniam ad te domine animam meam leuaui.** **Jocunda eam: quia ad te leuaui eam.** In terra enim erat: et in terra amaritudinem sentiebat: ne in amaritudine contabesceret: ne omnem tue gratie suauitatem amitteret: Leuaui eam ad te: iocunda eam ad te: iocunda eam apud te. Solus enim tu es iocunditas: amaritudie plenus est mundus. Certe recte admonet membra sua: vt sursum corda habeant. Audi autem et faciant: leuent ad celum quod male est in terra. Ibi enim non putrescit cor: si leuet ad deum. Frumentum si haberes in inferioribus: ne putresceret leuares ad superiora. Frumento tuo quis mutare locum: et cor permittis in terra putrescere? Frumentum leuares in superiora: cor leua in celum. Et vnusquisque possumus: Que funes: que machie: que scale operum sunt: Gradus affectus sunt iter tuum: voluntas tua est: Amado ascendis: negligendo descendis. Scias in terra: in celo es si diligas deum. Non enim sic leuat cor quod leuat corpus. Corpus vt leuet locum mutat: cor vt leuet voluntatem mutat. **Quoniam ad te domine animam meam leuaui.** **Quia tu domine suauis es ac mitis: ideo iocunda.** Tanquam tedio affectus ex amaritudie terrenorum indulari voluit: et quesuit fontem dulcedinis: et in terra non inuenit. Quacumque enim se vertebat: scandala: tribulationes: timores: temptaciones inueniebat. In quo homine securitas: Be quo certum gaudium: Nec de seipso vtius: quoniam stomachis de alio: Aut mali sunt: et necesse est eos pati: sed sperare: quod mutari possunt. Aut boni sunt: et sic eos oportet diligere vt timeamus: quod possunt mutari: ne mali sint. Ibi malicia eorum facit amaritudinem anime: hic sollicitudo et timor ne labatur qui bene ambulat. Quocumque ergo cor se conuerterit in terrenis rebus: amaritudinem inuenit. Unde dulcescat non habet: nisi leuet se ad deum. **Quoniam tu domine suauis et mitis.** Quid est mitis? **Portas me donec perficias me.** Vere enim fratres mei dicam tanquam homo in hominibus et ex hominibus: ferat quisque cor suum: et intueatur se sine adulatione: et sine palpatioe. Nihil est enim stultum

Alia Ista
Iustificata

Alia Ista
Iustificata
ter

Alia Ista
Iustificata

tius: q̄ seipm̄ quisq̄ palpet atq̄ seducat .
Attendat ḡ ⁊ videat q̄ta agūt i corde hu-
 mano: quemadmodū ip̄e plerūq̄ oratōes
 impediunt vanis cogitationib⁹: ita vt vix
 stet cor ad deū suū: ⁊ vult se tenere vt stet:
 ⁊ quodammodo fugit a se: nec inueit can-
 cellos q̄bus se includat: aut obices q̄sdaz
 q̄bus retineat auolatōes suas: ⁊ vagos q̄s
 dam motus: sed stet iocundari a deo suo .
Vix est vt occurrat talis oratio inf̄ multas
 oratōes. **D**iceret vnusquisq̄ sibi p̄tinge-
 re: ⁊ alteri nō contingere: nisi inuenirem⁹ i
 scripturis dei **D**auid orantē quodā in lo-
 co ⁊ dicentē: **Q**m̄ inueni dñe cor meuz vt
 ozarem ad te. **I**nuenire se dixit cor suū: q̄si
 soleret ab eo fugere: ⁊ ille sequi quasi fugi-
 tiuū: ⁊ non posse comp̄hendere ⁊ clamare
 ad dñm: **Q**m̄ cor meum dereliq̄t me. **I**ta-
 q̄ fratres mei attendēs qd̄ h̄ ait: **S**uauis
 es tu ⁊ mitis: videoz mihi videre h̄ q̄ ait
 mitas. **I**ocunda aiaz fui tui: qm̄ ad te dñe
 leuauī aiaz meā: qm̄ tu suauis ⁊ mit⁹ es: vi-
 deoz mihi videre ad hoc dixisse mitē deū:
 qz patit̄ ista n̄ra: ⁊ expectat tñ a nobis ora-
 tionē: vt p̄ficiat nos. **E**t qm̄ illi eam dederi-
 mus: accipit grate ⁊ exaudit: nec meminit
 tantas quas incondite fundim⁹: ⁊ accipit
 vnā quā vix inuenimus. **Q**uis enī ē fr̄es
 mei hō cum quo s̄lamicus ei⁹ cepit colloq̄:
 ⁊ noluerit illi respōdere collocutioni eius:
 ⁊ viderit eū auerti a se: ⁊ aliud loq̄ ad aliū:
 q̄s hoc ferat. **A**ut si forte interpellas iudi-
 cē ⁊ p̄stituas eū loco vt te audiat: ⁊ subito
 eū ad eū loquaris: dimittas eū: ⁊ incipias
 fabulari cū amico tuo qm̄ te tolerat: **E**t to-
 lerat deus tot corda precantiū: ⁊ diuersas
 res cogitantiz. **O**mitto dicere ⁊ noxias:
 omitto dicere aliqui peruersas ⁊ ininicas
 deo: ip̄as sup̄fluas cogitare iniuria ē eius
 cum quo loqui ceperas. **O**ratio tua locu-
 tio est ad deū. **Q**m̄ legis: deus tibi loquit̄:
 qm̄ oras deo loq̄ris. **S**z qd̄: **B**esperādus
 est de genere hūano ⁊ dicendū iā ad dam-
 nationē p̄tinere oēm hoīez cui surrepit ali-
 qua cogitatio orati: ⁊ interruptit orationez
 ip̄i. **S**i h̄ dixerim⁹ fratres: q̄ spes remane-
 at nō video. **P**orro qz est aliqua spes ad
 deū: qz magna est eius miscdia: **B**icamus
 ei: **I**ocūda aiam fui tui: qm̄ ad te dñe ani-
 mam meam leuauī. **E**t quomodo eam le-
 uauī: **Q**uomodo potui: quomodo tu vi-
 res dedisti: quō eā fugientē apprehendere
 valui. **E**xercidit tibi: quia quotiēscūq̄ aſi
 me stetiſti puta deū dicere: tanta vana ⁊ su-

perflua cogitasti: ⁊ vix mihi fixam ⁊ stabl-
 lem orationem sudisti. **Q**uia tu suauis es
 domie ac mitis. **D**ixis es: toleras me. **E**x-
 egritudine defluo cura ⁊ stabo: cōfirma et
 firmus ero. **B**onec aut̄ facias: toleras me:
 quia tu suauis es dñe ⁊ mitis. **E**t multū
 misericors. **N**ō enī solū misericors: sed ⁊
 multū misericors. **A**bundat enī iniquitas
 n̄ra: ⁊ abundat ⁊ tua miscdia. **E**t multū mi-
 sericors es. **O**ibus inuocātibus te.
Et qd̄ est qd̄ dicit multis locis scriptura: qz
 inuocabūt: ⁊ nō exaudiam eos: certe mise-
 ricors oibus inuocantib⁹ te: nisi qz qdam
 inuocātes: nō ip̄m inuocāt: **B**e quib⁹ dī.
Beuz nō inuocauerūt. **I**nuocant: sed nō
 deū. **I**nuocas q̄cqd̄ amas: inuocas q̄c-
 qd̄ in te vocas: inuocas q̄cqd̄ vis vt veni-
 at ad te. **P**orro si deum p̄pterea inuocas:
 vt veniat ad te pecunia: vt veniat ad te be-
 reditas: vt veniat ad te secularis dignitas:
 illa inuocas q̄ vis vt veniāt ad te: sed desū
 tibi adiutorem pontis cupiditatū: nō exau-
 ditōrē desiderioz. **B**eus bonus si det qd̄
 vis: **Q**uid si male vis: **N**onne erit tibi ma-
 gis nō dando misericors: **P**orro si nō dede-
 rit: iam nihil tibi deus ē. **E**t dicis: quantū
 rogauī: q̄ sepe rogauī: ⁊ nō sum exaudit⁹.
Quid enī petebas: **F**orte mortem inimici
 tui. **Q**uid ē si ille petat tuā: **Q**ui te creauit
 ip̄e ⁊ illi: hō es: hō est ⁊ ille: deus autez iu-
 dex est: audit amboz: s̄ nō exaudit amboz.
Tristis es: qz nō es exaudit⁹ ⁊ illum: gau-
 de qz nō est exaudit⁹ cōtra te. **E**go inquit
 non h̄ petebā: nō inimici mei petebā mor-
 tem: s̄ vitam petebaz filij mei. **Q**uid mali
 petebā: **N**ihil male petebas: sicut tu sentie-
 bas. **N**ā qd̄ si ille raptus ē: ne malicia mu-
 taret intellectū illius: **S**ed peccator iquis
 erat: ⁊ ideo volebam eū viuere vt corrige-
 retur. **T**u volebas eū viuere: vt melior es-
 set: quid si de⁹ nouerat si viueret peiorem
 futurū: **U**si ḡ nosti qd̄ illi p̄deset: mori an
 viuere: **S**i ḡ non nosti: redi ad cor tuū: di-
 mitte deo cōsiliū suū. **Q**uid ḡ inq̄s faciā:
Quid ozem: **Q**uid ozes: **Q**uod te docuit
 dñs: quod te docuit celestis mgr̄. **I**nuo-
 ca deū tanq̄ deū: ama deū tanq̄ deū. **N**il-
 lo meli⁹ nihil est: ip̄m desidera: ip̄m concu-
 pisse. **V**ide inuocantē deū in alio psalmo:
Quā petij a dño hanc req̄raz. **Q**uid ē qd̄
 petit: **U**t inhabitem in domo dñi p̄ omēs
 dies vite mee. **E**t qd̄ hoc: **U**t contempler
 delectatiōz dñi. **S**i ḡ amator dei esse vis:
 sincerissimis medullis castisq̄ suspitijs ip̄-

Alia lra
 7 multe
 cordie

sum dilige: ipm ama: illi flagra: illi inbia a quo iocūdi⁹ nihil inuenis: quo meli⁹: q̄ le- tius: q̄ diurni⁹. Quid enī tā diurnū q̄ id qd̄ est sempiternū: **Nō times** ne aliqñ a te peat: qui facit ne tu peas. **Si ḡ tu inuo- cas deū tāq̄ deū: secur⁹ esto exaudis: p- tines ad istū verum: Et mltū misericors oī bus inuocātib⁹ te. Noli ḡ dicere: Illō mī- bi nō dedit. Redi ad cor tuū: z p̄scias tuā liberaz interroga: parcere illi noli. Si vere deū inuocasti: certus esto qz id forte quod volebas t̄pali⁹: ideo nō dedit: qz nō tibi p- derat. Edificet in hoc cor v̄m fratres: cor christianuz: cor fidele: ne incipiat tristes facti veluti fraudati desiderijs v̄ris: ire in indignationē d̄ deum: z nō expedit aduer- sus stimulū calcitrare. **Recurrite ad scri- pturas: exaudit diabolus: z non exaudit ap̄ls: Quid vobis videt: quō exaudiunt demones: Petierūt se ire in porcos: z cō- cessum est eis. Quō exauditus est diabo- lus: Petijt Job temptandum: z accepit. Quō non ē exauditus ap̄ls: In magnitu- dine inq̄t reuelationū ne extollar: datus est mihi stimulus carnis mee angelus sathane q̄ me colaphizet: p̄pter qd̄ ter dñm rogavi vt auferret eū a me: z dixit mihi: Suffic̄ ti- bi gr̄a mea: nam v̄tus in infirmitate pfic̄t. Exaudiuit eū quē disponebat damnare: z nō exaudiuit eū quē volebat sanare: Naz eger petit mlt̄a a medico: nō dat medicus: nō exaudit ad volūtātē: vt exaudit ad sa- nitatem. Ergo medicū tuū pone deū: pete ab illo salutē: z salus tua ip̄e erit: Nō qua- si salutem extrinsecus: s̄ vt salus ip̄e sit: ne rursus ames aliā salutē p̄ter ip̄m: sed quō habes in psalmo: **Bic aime mee salus tua ego sum. Quid ad te qd̄ tibi donat: vt se ti- bi det: Vis vt det se tibi: Quid si qd̄ vis h̄re non vult ip̄e vt habeas vt se tibi det: Impedimēta remouet: vt itret ad te. Bo- na cogitatez p̄siderate fratres q̄ dat pecca- torib⁹: z hinc intelligite qd̄ fuit z fuis su- is. Peccatorib⁹ blasphemātibus eū quo- tidie dat celū z terrā: dat fontes: fruct⁹: sa- lutē: filios: copias: vbertatē. **Hec oīa bo- na nō dat nisi de⁹. Qui talia pctōrib⁹ dat: quid eum putas fuare fidelib⁹ suis: Hoc ne de illo sentiendū est: qz qui talia malis dat: nihil fuit bonis: Immo v̄o fuit: nō terrā s̄ celum. **Uilius forte aliqd̄ dico: cuz dico celū: s̄ seip̄m q̄ fecit celū. Pulchrum est celū: s̄ pulchrior est fabricator celi. S̄ video celū: z illū nō video. Oculos enim**********

habes ad videndū celū: cor nō duz habes ad videndū fabricatorē celi: Ideo venit de celo ad terrā: vt mūdet cor quo videat q̄ fecit celū z terrā. **S̄ plane cū patia salu- tem expecta: quibus te medicamētis curet ille nouit: q̄bus sectionib⁹: q̄bus v̄stionib⁹ ille nouit. Tu tibi egritudinē cōpasti pec- cando: ille venit nō solū fouere: s̄ z secare z vrere. Non vides q̄ta hoīes patiant⁹. Ib̄ medicorū manib⁹: spem incertā hoīe p̄mit- tente: **Sanaberis dicit medie⁹: sanaberis si secuero: z hō dic̄: z hoī dic̄: nec q̄ dic̄ cer- tus est: nec q̄ audit: qz ille dicit homi: q̄ nō fecit hoīez: z nō p̄fectē scit qd̄ agat i hoīe: z tñ ad verba homis plus nescientis quid agat in hoīe credit hō: subdit mēbra: liga- ri se patit: aut plerūq̄ etiā nō ligat⁹ secat z vr̄it: z accipit forte salutem paucorū diez: iam sanatus qñ moriat⁹ ignorās: z fortasse dum curat moritur: z fortasse curari nō po- terit. Cui aut̄ p̄misit deus aliqd̄: z sefellit:****

Auribus infige dñe orationem meā. Magnus orantis affect⁹. Aurib⁹ i- fige dñe orationē meā: id ē nō exeat de au- ribus tuis oīo mea: fige illā ibi in auribus tuis. Quō pturuit vt figeret oratiōz suaz in auribus dei: **Respondeat de⁹: et dicat nobis: Vis figam orationē tuā in auribus meis: fige in corde tuo legē meā. Aurib⁹ infige dñe orationē meā. Et intēde vo- ci orationis mee. In die tribula- tionis mee clamaui ad te qm̄ exau- disti me. Causa vt exaudires me: quia i die tribulationis mee clamaui ad te. Pau- loante dixerat: **Tota die clamaui: tota die tribulatus sum. Nullus ḡ christian⁹ dicat esse diem quo non sit tribulatus. Totā diē totuz tps intelligimus. Tota die tribulat⁹. Quia ḡ tribulatio ē: z qñ bñ ē vtiq̄ tribu- latio. Qñ tribulatio: **Q̄diu in corpore su- mus pegrinamur a dño. Nōlibet h̄ abun- det: nō dū sumus in illa patria quo redire festinam⁹. Cui pegrinatio dulcis est: non amat patriā. Si dulcis est patria: amara ē pegrinatio. Si amara est pegrinatio: tota die tribulatio. Qñ nō est tribulatio: **Qñ i patria delectatio. Delectatiōes in dexte- ra tua vsq̄ in finem: Implebis me leticia ait cū vultu tuo: vt p̄templer delectationē dñi. Ibi transiet labor z gemitus: ibi non oīo: s̄ laudatio: ibi alla: amen: ibi vox con- sonat cum angelis: ibi visio sine defectu: z amor sine fastidio. **Q̄diu ḡ nō ibi: videt⁹ qz nō in bono: sed abūdāt oīa: Abundent**********

*Alia fra-
scape*

*Alia fra-
trōp̄cationis
Alia fra-
tquia*

oia: vide si securus es: qz nō peūt oia. Sed habeo qd nō habebā: accessit pecunia q n̄ erat. Forte accessit z timor q nō erat: forte tanto securior eras: q̄sto paupior. Postremo sint copie: redūdet affluētia hui' secti: def securitas qd nō peat. Bicat de' desuper: etern' in his eris: eterna tecū erūt ista: si meā faciē nō videbis. Nemo carnē cōsulat: spūm p̄sulte: respondeat vobis cor vestrū: respōdeat spes: fides: caritas: q̄ in vobis esse cepit. Ergo ne si acceperim' securitatem nos in affluētia bonoz seculariuz sp̄ futuros: z diceret nobis de': Faciē meam nō videbitis: gauderem' in ill' bonis: Eligeret forte aliq̄s gaudere z dicere: Abundant mibi ista: bñ mibi ē: nihil amplius q̄ ro: nondū cepit esse amator dei: nondū cepit suspirare tanq̄s pegrin'. Absit: absit: recedant oia seductoria: recedāt blādumēta falsa: recedāt ea q̄ nobis quotidie dicunt: Ubi ē deus tu'. Effundam' sup nos animam nrām: cōfiteamur in lachrymis: gemamus i cōfessionib': i miseria suspirem'. Quicqd nobis adest p̄ter dñm nrm: non ē dulce: nolumus oia q̄ dedit: si nō dat seipsum q̄ oia dedit. Aurib' infige dñe orationem meā: z intende voci oratiōis mee. In die tribulatiōis mee clamaui ad te: qm̄ exaudisti me. **Nō est simil' tibi i dñs dñe.** Et qd dixit: Nō est simil' tibi i dñs dñe. Fingāt sibi deos q̄s volūt pagant: adducant fabros argētarios: aurifices: expolitores: sculptores: faciant deos. Quales deos: Oculos habētes z nō vidētes: z cetera q̄ dicit psalm' p̄sequēt. Sz ista nō colim' ait: nō colim': hec siḡ sunt. Et qd colitis: Aliud aliqd per': qm̄ dij gentiū demonia. Et qd: Nec demonia inqunt colim'. Plane nihil aliud habetis in tēplis: nihil aliud implet vates vros q̄s demoniū. Sz qd dicitis: Angelos colimus: angelos habem' deos. Nō: plane nostis angelos. Angeli enī vnū deū colūt: nec fauēt homib' q̄ volūt colere angelos: z nō deū. Naz inuenimus honoratos angelos phibentes homines: ne se adorarēt: s̄ vey deū. Sz angelos dicāt: hoies dicāt: qz dictū est: Ego dixi dij estis z filij altissimi oēs: Non est simil' tibi i dñs dñe. Olibet aliud cogitet hō: non ē sile qd factū illi q̄ fecit: Excepto deo qcqd aliud ē in natura rez: factū est a deo. Quantū interest inter eū q̄ fecit: z illud qd factū ē: q̄s digne cogitet: Iste q̄ dixit: Nō est simil' tibi i dñs dñe. Quantū autēz sit

Alia lra
tui

diffimil' deus: nō dixit: qz dici non potest: Intēdat caritas v̄ra: Be' ineffabil' ē: Facilius dicim' qd non sit: q̄ qd sit. Terraz cogitas: non ē h' de': mare cogitas: nō ē hoc de'. Oia q̄ sunt in terra hoies z aialia: nō est h' deus: oia q̄ sunt in mari: q̄ volāt p̄ aerem: nō ē h' de'. Quicqd lucet in celo: stelle: sol z luna: nō est h' de'. Ip̄m celū nō est de'. Angelos cogita: vtutes: p̄tates: archangelos: thronos: sedes: dominationes: nō est h' de'. Et qd est h': Soluz potui dicere: qd non sit. Quis qd sit: Qd oculus nō vidit: nec auris audiuit: nec in cor homis ascendit. Quid q̄ris vt ascēdat in linguā: qd in cor nō ascēdit: Nō ē simil' tibi i dñs dñe. **Et nō est h̄m opa tua.** **Oēs gētes q̄tq̄t fecisti veniēt z adorabunt coram te dñe.** Annūciant ecclesiā oēs gētes quotq̄t fecisti. Si est gēs quaz nō fecit de': nō adorauit eū. Nulla est aut gēs quā nō fecit de': qz fontem oim̄ gētiuz Adam z Euā fecit de': inde ppagate sunt oēs gētes. Oēs q̄ gētes fecit de'. Oēs ergo gētes quotq̄t fecisti veniēt z adorabunt coram te dñe. Qm̄ dictū est: Qm̄ coram eo nō adorabāt: nisi pauci sancti in vno p̄lo bebreoz: tūc dictū est h': z mō videt qd dictum est: Oēs gētes quotq̄t fecisti veniēt z adorabunt coram te dñe. Qm̄ dicebantur hec nō videbāt z credebant. Qm̄ vident: quare negant: Omēs gētes quotq̄t fecisti veniēt z adorabunt corā te dñe. **Et glorificabunt nomē tuū.** **Qm̄ magn' es: z faciens mirabilia: tu es deus solus magnus.** Nō se dicat magnū. Futuri erāt q̄ se dicerent magnos. Contra hos dī: Tu es deus solus magn'. Naz qd magnū dicit deo: qz ip̄e est solus deus magnus: Quis h' nescit: qz ip̄e est deus magnus: Sed qz futuri erāt q̄ se dicerent magnos: z deū facerent parū: p̄tra illos dicitur: Tu es de' solus magn'. Etenim qd tu dicis implet: non qd illi dicūt qui se dicunt magnos. Quid dixit de' p̄ sp̄m suū z **Oēs gētes quotq̄t fecisti veniēt z adorabunt corā te dñe.** Quid dicit: nescio quis: qui se dicit magnū: Absit. Nō adorat de' in oibus gentib': pierunt oēs gētes: sola africa remāsūt. Hoc tu dicis q̄ te dicis magnum: aliud dicit qui est sol' de' magn'. Quid dicit: qui est solus deus magnus: Oēs gētes quotq̄t fecisti veniēt z adorabunt corā te dñe. Video qd dixit sol' de' magnus: taceat hō falso magn'. Ideo fal-

Alia lra
tqualid

Alia lra
trous ba

luciter magnus: quia dedignatur esse parvus.
Quis parvus esse dedignatur? Iste qui dicit: **Quicumque vult inter vos maior esse (dixit dominus) erit vester frater.** Ille si frater vellet esse fratrum suorum: non eos separet a se ipso. **Sed cum vult esse magnus: et non vult esse salubriter parvus: de quo superbis resistit: humilibus autem dat gratiam: quia solus est magnus: implet omnia que predixit: et dicit maledicentibus.**
Christum enim tales maledicunt qui dicunt quia perijt ecclesia de toto orbe terrarum: et remansit in sola africa. Sed diceret illi: pedes villam tuam: forte non a te temparet manus: et dicit christum perdidisse hereditatem suam redemptam sanguine suo. **Quam autem faciat iniuriam vide te fratres: scriptura dicit: In lata gente gloria regis: in diminutione populi stritio principis.** Ergo hanc iniuriam facis christo: ut dicas populum eius ad istam eriguitatem diminutus.
Non natus es: id est christianum te dicitis: ut iniurias glorie christi: cuius signum te in fronte portare asseris: et de corde perdidisti. In lata gente gloria regis. **Agnosce regem tuum: da illi gloriam: da illi latam gentem.** Quam latam gentem dabo inquit? **Noli ex tuo corde dare: et recte dabit.** **Ubi dicit inquit? Ecce hic da.** **Oes gentes quotquot fecisti: venient et adorabunt coram te domine.** **Hic habet: profiteretur: et dedisti latam gentem: quia omnes gentes in uno: una ipsa est unitas.** **Quomodo enim ecclesia et ecclesie: ille ecclesie que ecclesia: sic illa gens que gentes.** **Antea gentes: multe gentes: non una gens.** **Quare una gens? Quia una fides: quia una spes: quia una caritas: quia una expectatio.** **Postremo que non una gens: si una patria: patria celestis est: patria hierusalem est: quisquis inde civis non est ad istam gentem non pertinet.** **Quisquis autem inde civis est: in una gente dei est: et habet gens ab oriente in occidentem: ab aquilone et mari distendit per quatuor partes totius orbis.** **Hoc deus dicit: Ab oriente et occidentem: et ab aquilone et mari date gloriam deo.** **Hoc predixit: sed implevit qui solus est magnus.** **Belinat ergo hoc dicere non solum magnus: qui non luit esse parvus: quia non potest esse duo magni: deus et donatus.**
Reduc me domine in via tua: et ambulabo in veritate tua:
Alia ista ingrediar
Via tua: veritas tua: via tua christus. **Ergo corpus ad illum: et corpus de illo.** **Ego sum via et veritas et vita.** **Reduc me domine in via tua.** **In qua via: Et ambulabo in veritate tua.** **Aliud est ut ducat ad viam: aliud ut deducat in via.** **Vide homines ubique pauperes: ubique adiutorio egentis.** **Qui propter viam sunt: christiani non sunt: aut catholici non dum sunt: deducantur ad viam.** **Sed cum perducti fuerint ad viam: et catholici in christo facti fuerint: ab ipso deducantur in ipsa via ne cadant.** **Certe iam ambulat in via: Reduc me domine in via tua.** **Certe iam in via tua sum: deduc me ibi: et ambulabo in veritate tua.** **Reducete te: si errabo: si dimiseris: errabo.** **Quia ergo ut non dimittat: sed usque in finem deducat.** **Quomodo deducit: Sempiternum monedo: semper dabo tibi manum suam.** **Et brachium domini cui revelatum est: Bando enim christum suum: dat manum suam: dabo manum suam: christum suum dat.** **Ad viam ducit perducendo ad christum suum.** **In via deducit deducendo in christo suo: christus autem veritas.** **Reduc me ergo domine in via tua: et ambulabo in veritate tua.** **In illo utique qui ait: Ego sum via et veritas et vita.** **Non quod in via et veritate deducis: quo nisi ad vitam perducis? Reducis ergo in illo: et ad illum.** **Reduc me domine in via tua: et ambulabo in veritate tua.**
Iocundetur cor meum ut timeat nomen tuum. **Ergo timor in iocunditate est.** **Quomodo iocunditas sit timor? Nonne timor amarus solet esse? Erit ergo aliquando iocunditas sine timore: non iocunditas cum timore.** **Non dum enim plena securitas: nec perfecta iocunditas.** **Si nulla iocunditas: deficiunt: si plena securitas: male exultant.** **Ergo et iocunditatem aspiciat: et timorem excutiat: ut de dulcedine iocunditatis perducatur nos ad sedem securitatis.** **Bando timorem non nos faciat male exultare et recedere de via.** **Non sic dicit psalmus. Servite domino in timore: et exultate ei cum tremore.** **Sic et apostolus Paulus dicit. Cum timore et tremore vestram ipsorum salutem operamini.** **Beatus enim est qui operatur in vobis.** **Quicquid ergo prosperum venit frater magister metuendum est: que putatis prospera magister temptationes sunt.** **Venit hereditas: venit copia rerum: abundat circumfluentia: nescio cuius felicitatis: temptationes sunt iste: cavete ne vos ista corrumpant.** **Quicquid etiam prosperum est secundum christum et germanam caritatem christi: si forte lucratus es uxorem tuam que fuit pro parte Bonati: si forte crediderunt filii tui qui fuerunt pagani: si forte lucratus es amicum tuum: qui te volebat seducere ad theatrum: et tu cum deduxisti ad ecclesiam: si forte contradictor nescio quis inimicus tuus: et rabide seuens deposita illa rabie factus est mutus: et agnovit deum: nec oblatrat adversum te: sed clamat tecum adversus malum: ista iocunda sunt.** **Ubi enim gaudemus: si de his non gaudemus? Aut qui sunt alia gaudia nostra: nisi ista?**

stiani non sunt: aut catholici non dum sunt: deducantur ad viam. Sed cum perducti fuerint ad viam: et catholici in christo facti fuerint: ab ipso deducantur in ipsa via ne cadant. Certe iam ambulat in via: Reduc me domine in via tua. Certe iam in via tua sum: deduc me ibi: et ambulabo in veritate tua. Reducete te: si errabo: si dimiseris: errabo. Quia ergo ut non dimittat: sed usque in finem deducat. Quomodo deducit: Sempiternum monedo: semper dabo tibi manum suam. Et brachium domini cui revelatum est: Bando enim christum suum: dat manum suam: dabo manum suam: christum suum dat. Ad viam ducit perducendo ad christum suum. In via deducit deducendo in christo suo: christus autem veritas. Reduc me ergo domine in via tua: et ambulabo in veritate tua. In illo utique qui ait: Ego sum via et veritas et vita. Non quod in via et veritate deducis: quo nisi ad vitam perducis? Reducis ergo in illo: et ad illum. Reduc me domine in via tua: et ambulabo in veritate tua.

Alia ista flectetur

Alia ista ingrediar

Sz qz abundat z tribulatiões z tēptatiões z dissensiones z scismata z cetera mala: sine qbus nō pōt esse b̄ seculū: donec trāse- at iniquitas: exultatio illa nō nos faciat se- curos: s̄ ita iocūdet cor n̄m vt timeat no- men dñi: ne aliunde iocūdet: aliūde feri- tur. **Securitatē non expectetis in pegrina- tione: qm̄ hic illā voluerim: viscus erit cor- poris nō securitas hominis. Iocūdet cor meū vt timeat nomē tuū.** **Confitebor tibi dñe de⁹ me⁹ i toto corde meo: z glorificabo nomē tuū in eternū.**

Alia lra
t Quia

Qm̄ miscōia tua magna est sup- mer: z erusti aiām meā ex inferno i- ferioꝝ. Quid dicim⁹ fres: Hoc si nō vo- bis tanq̄ certus exposuero: ne succēseat: hō enī sum: z quātuz cōcedit de scripturis sc̄tis: tantū audeo dicere: nihil ex me. In- fernū nec ego exptus sum adhuc nec vos: z fortassis alia via erit: z nō p̄ infernū erit. Incerta sunt enī b̄. Uerū qz dicit scriptu- ra cui p̄dici nō pōt: Erusti aiām meā ex inferno inferiori. Intelligim⁹ tanq̄ duo i- ferna esse: supius z inferi⁹. Nā vnde infernū inferius nisi qz est infernū supius: Alio nō diceret inferius nisi in cōpatōe illi⁹ supio- ris ptis. Uidet q̄ fratres esse qdam habita- tio celestis angelozū: ibi vita ineffabilem gaudioꝝ: ibi immortalitas z incorruptio: ibi oīa fm̄ dei donū z grām p̄manētia: illa ps- rez supna ē. Si q̄ illa supna ē: hec terrena vbi caro z sāguis: vbi corruptibilitas: vbi natiuitas z mortalitas: vbi discessio atqz successio: vbi mutabilitas z inconstantia: vbi timores: cupiditates: errores: leticie i- certe: spes fragil: caduca suba: puto qz om- nis ista pars nō potest compari illi celo de quo loquebar pauloāte. Si ergo illi parti hec ps nō cōpat: illa supna ē: hec inferna. Et post mortē quo hinc nisi sit infernū in- feri⁹ b̄ inferno in quo sum⁹ in carne z i ista mortalitate: Corp⁹ enī mortuū ē ait ap̄tus p̄pter peccatū. Ergo z b̄ sunt mortui: vt si mirens: qz infernū dī si mortuis abundat: Nō enī ait corpus mortuuz: s̄ corpus mor- tuū est. Adhuc bz vitā vtiqz corp⁹ nostrū: z tñ compatū corpi illi qd futuruz est: qua- lia sūt angelozū corpa: inuenit corp⁹ hoīs mortuū: q̄uis adhuc hñs aiām. Sed rur- sus ab h̄ inferno: id est ab hac pte inferni ē aliud inferi⁹ quo eūt mortui: vñ voluit de⁹ eruere aiās n̄as: etiā illuc mittēdo filium suū. Etenī fres p̄pter ista duo inferna mis- sus est fil⁹ dei vñ diqz liberās. Ad h̄ infer-

num missus ē nascēdo: ad illud moriēdo. **Propterea vox ei⁹ ē in illo psalmo non q̄- q̄ boīe conijciēte: s̄ ap̄lo exponēte vbi ait. Qm̄ nō dereliq̄sti aiām meā in inferno. Er- go aut ip̄i⁹ vox ē hic: Et erusti aiām meā ab inferno inferiori: Aut n̄ra vox p̄ ip̄z chri- stū dñm n̄m: qz iō ille puenit vsqz ad infer- nū: ne nos remanerem⁹ in inferno. Aliam etiā opinionē dicā. Fortassis enī ap̄d ip̄os inferos ē aliq̄ ps inferior: qua tradunt ip̄i q̄ plurimū peccauerūt. Etenī ap̄d inferos vtrū in locū qbusdā fuisse iā abraā nō sat̄ possum⁹ definire. Nōdū enī dñs venerat ad infernū vt erueret inde oīm sc̄toꝝ p̄cedē- tiū aiās: z tñ abraā in rege ibi erat. Et q̄- dā diues cū torqueret ap̄d inferos cuz vi- deret abraā leuauit oculos. Nō enī possz leuatis ocul⁹ videre: nisi ille essz supi⁹: ille i- feri⁹. Et qd ei r̄ndit abraā cū diceret: P̄ abraā mitte Lazarū vt intingat digitum suū: z stillet in ligūamēā: qm̄ crucioꝝ i hac flāma: fili ait: memēto qz recepisti bōa in vita tua: Lazar⁹ aut mala: Nūc aut b̄ rege scit: tu vō torq̄ris. Et sup̄ h̄ ait: inter nos et vos chaos magnū firmatū est: vt nec nos possum⁹ venire ad vos: nec inde aliq̄s ve- nire ad nos. Ergo inf̄ ista fortasse duo ifer- na: quoz i vno q̄uerūt aie iustoz: i altero torq̄rent aie ipioꝝ: attēdens qdā orās b̄: iam b̄ in corpe chusti posit⁹: z orās i voce chusti eruisse deū alaz suā ab inferno iferio- ri dixit: Quia libauit se a talibus pctis p̄ q̄ posset deduci ad tormēta inferni inferioris: **Quēadmodū si medic⁹ videat tibi iminē- tes egritudinē forte ex aliq̄ labore: z dicat: parce tibi: sic te tracta: req̄sce: his cib⁹ vte- re: nā si nō feceris egrotabis: tu aut si fece- ris: salu⁹ eris: recte dicitis medico: libera- sti me ab egritudie: nō in q̄ iā eras: s̄ i q̄ fu- tur⁹ eras. Nescio q̄s hñs cām molestā mit- tēdus erat in carcerē: venit alius defendit eū: grās agens: quid dicit: Erusti aiām meā: de carcere. Suspēdēdus erat debitor: solutū ē p̄ eo: liberat⁹ ducit de suspendio. In his oib⁹ nō erāt: s̄ qz talib⁹ meritū age- bāt: vt nisi subuētū essz ibi esset: inde se re- cte dicūt libari quo p̄ libatores suos nō sūt p̄missi p̄duci. Ergo fres siue illd siue istud sit: b̄ me scrutatorē vbi dei nō temerariū af- firmatorē teneat. Et erusti aiāz meā ex in- ferno inferiori. **Deus p̄tereuntes le- gem insurrexerūt sup me. Quos di- cat p̄tereuntes legē: Nō paganos: qui nō acceperūt legem. Nemo enī p̄terit qd non******

Alia lra
t iniqui

accipit. **B**icit apls diffinite: vbi eni lex nō est: nec p̄uaticatio. **P**retēreūtes legem: p̄uaticatores legis dicit. Quos ḡ intelligimus fratres: Si ab ip̄o dño accipiam⁹ hāc vocē: pretēreūtes legem iudei erāt. **I**nsurrexerūt sup me p̄tereūtes legē: nō suauerūt legē: et accusauerūt christū: q̄si ip̄e p̄teriret legē. **P**retēreūtes legem insurrexerūt sup me: et passus ē dñs q̄ nouim⁹. **P**utas nihil tale patī mō corpus ei⁹? **U**n fieri pōt: Si patrem familias beelzebub vocauerūt: q̄ tomagis domesticos ei⁹? **N**ō ē discipul⁹ super m̄gim: nec filius sup dñm suuz. **P**atī et corpus p̄tereūtes legē: et insurgūt super corpus christi. **P**retēreūtes legem q̄ sunt: **N**unq̄ forte iudei audent insurgere sup christū: **N**on. **N**az nec ip̄i nobis valde faciūt tribulatiōes. **N**ondū enī crediderūt: nondū salutē cognouerūt. **I**nsurgunt sup corpus christi mali christiani: de q̄b⁹ quoti die tribulationē patī corpus christi. **O**īa scismata: omēs hereses: oēs intus pessime viuentes: et mores suos bñ viuētibus ip̄o nētes: et ad sua trahentes: et mal' colloquijs bonos mores corrūpentes: ip̄i p̄tereuntes legem insurrexerūt sup me. **B**icat oīs anima pia: dicat omīs aīa christiana: que hoc nō patī nō dicat. **S**i autē christiana aīa ē: nouit qz patī. **S**i agnoscit in se passionem suā: agnoscit hic vocem suā. **S**i autē extra passionē est: et extra vocem sit: necesse est. **E**t autē nō sit extra passionē: ambulet per viam angustā: et incipiat pie viuere in christo: et necesse est vt hanc p̄secutionē patiat. **O**ēs enī (inqt apls) qui volūt pie viuere in christo Iesu p̄secutionem patiunt. **B**e⁹ p̄tereūtes legē insurrexerunt sup me. **E**t synagoga potentū inq̄sierunt aīam meā. **S**ynagoga potentū: cōgregatio ē supboz. **S**ynagoga potētū insurrexit sup caput: id est sup dñm n̄m Iesuz christū clamantū et dicentū vno ore: **C**rucifige crucifige: de q̄bus dictū est: **F**ilij hominū dētes eoz arma et sagitte: et lingua eorum gladius acut⁹. **N**ō p̄cusserūt: s̄ clamauerūt: clamādo ferierūt: clamādo crucifixerunt. **V**olūtas clamantū iplēta ē: q̄si dñs crucifixus ē. **E**t synagoga potentū inq̄sierunt aīam meā. **E**t nō p̄posuerūt te in cōspectu suo. **Q**uō nō p̄posuerunt? **N**ō intellexerūt deū: vt homi parcerēt: ad qd videbāt: ad h̄ ambularēt. **P**uta qz de⁹ nō erat: hō erat. **I**deo occidendus erat: qz hō erat. **P**arce homi: et agnosce deū. **E**t

tu dñe deus miserator et misericors **l**onganimis et multum misericors et **v**erax. **Q**uare longanimis et multum misericors et miserator: **Q**uia in cruce pendēs ait: **P**ater ignosce illi: qz nesciūt qd faciūt. **Q**uem petit: **P**ro q̄b⁹ petit: **Q**uis petit? **T**ibi petit: **P**atē fili⁹: p̄ ip̄is crucifixus: inter ip̄as iniurias: non verbor: sed mortē illate: pendens in cruce tanq̄ ad hoc extētas manus habuerit: vt sic p̄ ill' oraret: vt dirigeret oratio ei⁹ tanq̄ incensum in cōspectu p̄is: et eleuatio manū eius sacrificiū vesptinum. **L**onganimis et multum misericors et verax. **S**i ḡ tu verax. **R**espice in me et miserere mei: da potestate **p**uero tuo. **Q**uia verax: da potētem puero tuo. **T**ransseat tps patie: veniat tps iudicij. **Q**uō: **D**a potētes puero tuo: **P**ri nō iudicat quēq̄: s̄ omne iudiciū dedit filio. **I**lle resurgēs et in terrā ip̄e veniēs iudicaturus: ip̄e videbit terribil' q̄ visus est contēptibil'. **D**emonstrabit potētiā: q̄ demonstrauit patiā. **I**n cruce patia erat: in iudicio potētia erit. **A**pparebit enī hō iudicās: s̄ i claritate: qz sicut eū vidistis tre: dixerūt angeli: sic veniet. **F**orma ip̄a veniet ad iudiciū: ideo videbūt illū et impij: naz formam dei nō videbūt. **B**ti enī mūdo corde: qm̄ ip̄i deū videbūt. **A**pparēs in hoīs forma: dicet: **I**te in ignē eternum: vt impleat qd dixit **E**latas: **L**ollat impius vt nō videat claritatem dñi. **F**orma ḡ videbūt hoīs: qui cū in forma dei esset equal' deo: hoc nō videbūt impij. **I**n p̄ncipio erat v̄bū: et v̄buz erat ap̄d deū: et de⁹ erat v̄bū: hoc nō videbūt impij. **S**i enī de⁹ v̄bū: et bti mūdo corde: qm̄ ip̄i deū videbunt: impij autē imūdi sunt corde: p̄culdubio deū nō videbūt. **E**t vbi ē: videbūt in quē pupugerunt: nisi qz apparet formā hoīs eos visuros vt iudicent: formam dei nō visuros nisi eos q̄ ad dexterā sepabūt. **E**tenī cū sepati fuerūt ad dexterā: s̄ eis dicef: **V**enite b̄ndicti patris mei percipite regnū qd vob̄ p̄patū ē ab origine mūdi. **I**mpijs vō ad sinistrā qd: **I**te i ignē et̄nū: quē p̄pauit p̄r me⁹ diaboloz angel' ei⁹. **F**inito at iudicio: quō p̄cludit: **S**ic ibūt ip̄i i cōbustionē et̄nā: iusti autē i vitā et̄nā. **J**am a visione forme hoīs p̄gunt illi ad visionē forme dei. **H**ec enī vita et̄na vt cognoscāt te vnū vez deū et quē misisti Iesū christū: s̄ audis et Iesuz christū vnū vez deū: qz p̄r et fili⁹ vn⁹ ver⁹ de⁹: vt iste sit sensus: **T**e et quē misisti Iesum christū: co

*Alia lra
spatēs et mul
te mūdoie*

*Alia lra
tūpūm tuuz*

*Alia lra
delierunt*

gnoscat unū vey deū. Nō enī illi ibūt ad visionē p̄ris: z nō ibi videbūt z filius. Si nō esset fili⁹ z in p̄ris visio: nō diceret ipse fili⁹ discipul⁹ sū: qz filius in p̄re ē: z p̄r ī filio. **Vicūt illi discipuli: Ostende nob p̄rez z sufficit nobis. Aut ill. Tāto tpe vobiscuz sum: z nō me nostis: Philippe q̄ videt me: videt z p̄rem. Videtis qz in visione p̄ris z filij visio ē: z in visione filij z p̄ris visio est. Jō p̄sequēt s̄biccit z dixit: Rescitis qz ego in p̄re z p̄r in me est: Id est me viso videt z p̄r: z p̄re viso videt z fili⁹. P̄ris z filij separi nō pōt visio. Ubi nō vni⁹ separā natura z s̄ba: visio separi nō pōt. Nā vt noueritis il luc debere p̄pari cor ad vidēdā diuinitatē p̄ris z filij z sp̄s̄cti: in quā nō visā credim⁹ z credēdo cor vñ videri possit mādamus: ip̄e dñs alio loco dicit: Qui audit manda ta mea: z f̄uat ea: ille ē q̄ diligit me: q̄ autez diligit me: diliget a p̄re meo: z ego diligaz eū z manifestabo ei meipm. Nunqd nō eū videbāt q̄bus loq̄bat: Et videbāt z nō videbāt. Aliqd videbāt: aliqd credebāt. Uidebāt hoīez: credebāt deū. In iudicio aut eūdem dñm Jesum christū videbūt hoīez cū impijs: post iudiciū videbunt deū p̄ref impios. **Pa p̄tatem puero tuo. Et saluū fac filiū ancille tue.** Bñs filius ancille tue. Bñs filius ancille: cuius ancille? Qui nascitur⁹ qñ nūciatus est: r̄ndit z ait: Ecce ācilla dñi: fiat mihi s̄m v̄bū tuū. Saluū fecit filiū ancille sue: z filiū suū. Filiū suūz in forma dei: filiū ancille sue ī forma fui. **Be ancilla nat⁹ ē q̄ dñs ī forma fui: z dixit. Saluum fac filiū ancille tue.** Et saluat⁹ ē a morte sicut nostis: resuscitata carne sua q̄ mortua erat. Sed vt videatis quia deus est: z non a patre sic est suscitatus: vt a se non sit suscitatus: quia z ip̄e carnem suam suscitauit: habes in euāgelio dictū. **Be struite tēplū h̄: z in triduo suscitabo illud.** Ne autē nos aliud suspicaremur: euāgelista secur⁹ ait. **Bicebat aut h̄ de tēplo corpis sui. Saluus q̄ fact⁹ ē fili⁹ ancille.** **Bicat z vnusq̄sqz christian⁹ in corpe christi posu⁹: Saluum fac filiū ancille tue.** Forte nō potēs dicere: **Pa p̄tatem puero tuo:** qz ille filius accepit p̄tatez. **Sz q̄re nō dicit z h̄: An nō fuis dictuz ē: Sedebitis sup duodeci sedes iudicātes duodeci trib⁹ isrl.** **Et fui dicūt: Rescitis qz angelos iudicabim⁹: Accipit q̄ z vnusquisqz sc̄toz p̄tatez: z ē vnusq̄sqz sc̄to rum filius ancille ei⁹. Quid si de pagana nat⁹ est: z christianus fact⁹ ē: Fili⁹ pagane****

quō pōt esse filius ancille ip̄i? **Est qdē pagane filius carnalit⁹: s̄ fili⁹ ecclie sp̄ualiter.** **Et saluū fac filiū ancille tue. Fac mecum signū in bono.** Quō signum nisi resurrectionis: Bñs dicit: **Generatio hec praua z amaricās signū q̄rit: z signū nō dabit ei nisi signū Jone p̄phē.** Sicut enī Jonas fuit in ventre ceti trib⁹ dieb⁹ z trib⁹ noctib⁹: sic erit z filius hoīs in corde terre. **Fac mecum signū in bono. Ergo cū capite n̄ro iā factū est signū in bono. Bicat z vnusquisqz n̄m: Fac mecum signū in bono: qz in nouissima tuba in aduētū dñi z mortui resurgēt incorrupti: z nos unmutabimur: erit h̄ signū in bono. Fac mecum signū in bono.** **Et videāt q̄ oderūt me z pfundāt.** In iudicio pfundent⁹ p̄nciose: q̄ mō nolūt pfundi salubrit. **Adō q̄ pfundant: accusēt vias suas malas: teneant viā bonā: qz nemo n̄m viuit sine pfusione: nisi p̄us confusus reuuiscat. Prebet ill⁹ de⁹ mō aditū salubris pfusionis: si nō p̄ternāt medicinaz pfusionis. Si aut mō nolūt pfundi: tūc cōfundent⁹ qñ deducēt eos ex aduerso imiq̄tates eoz. Quō pfundent: Qñ dicēt: Hi sunt quos aliqui habuimus in risu z similitudinez improprij: Nos insensati vitā illorū estimabam⁹ infanz: Quō cōputati sunt inf̄ filios dei: Quid nobis pfuit supbia: tūc dicent: mō dicāt z salubrit dicāt. **Cōuertat enī vnusq̄sqz humil⁹ ad dñm: et mō dicat: Quid mihi pfuit supbia: et audiat ab ap̄lo: Quā enī gl̄az habuistis ī his in q̄b⁹ nūc erubescitis: Videtis esse et mō pfessionē salubre ī loco p̄nie: tūc aut serā: inutilē: infructuosā. Quid nob⁹ pfuit supbia: aut qd diuinaz iactātia ptulit nobis: Trāsierūt oīa tāqz vmbra. Quid enī: Qñ h̄ viuebas: nō videbas: qz trāscit ista oīa tāqz vmbra: Tu ne relinq̄res vmbra z es ses ī luce: nō postea dicerēs: trāsierunt oīa velut vmbra: qñ ab vmbra ī tenebras iturus es. Fac mecum signū in bono: vt videāt q̄ me oderūt z pfundāt. Qm tu dñe adiuuisti me: z psolat⁹ es me. Adiuuisti me ī certamie: z psolat⁹ es ī tristitia. Nemo enī psolatiōz q̄rit: nisi q̄ ē ī miseria. Nō vultis psolari: dicite qz felices estis z audistis p̄ls me⁹. Jā respōdetis: z audio murmur bñ tenentiū scripturas. Deus q̄ h̄ scripsit in cordib⁹ vestris: cōfirmet z in factis v̄ris. Videtis fratres qz q̄ vobis dicūt: felices estis: seducūt vos. Populus meus q̄ vos felices dicūt: in errore vos mittunt:****

Alia lra
tbonum

z turbant senitas pedum v'roy. Sic z de epla Jacobi apli. Miseri estote inqt et luctete: r'fus v'f in luctum puertat. Videtis q' audistis: qm' nobis hec dicerent i regione securitatis. Utiq' regio ista scandaloy e' z temptationu' z oim' maloy: vt gemam' h' z mereamur gaudere ibi: tribulari h' z solari ibi z dicē: Qm' ecce exemisti oculos meos a lachrymis: pedes meos a ruina: qm' placebo dño in regione viuoy. Ista regio mortuoy est: Transit regio mortuoy: venit regio viuoy. In regione mortuoy: labor: dolor: timor: tribulatio: temptatio: gemitus: suspiriū. Hic falsi felices vere infelices: qz falsa felicitas vera miseria e'. Qui v'o se agnoscit in vera esse miseria: erit etiam in vera felicitate. Et tñ nūc qz miser es: dñm audi dicentē: Beati lugētes. O beati lugentes. Nihil tam coniunctuz miserie q' luctus: nihil tam remotū z p'arium miserie q' beatitudo. Tu dicis lugētes: z tu dicis beatos: Intelligite inq' qd' dico. Beatos dico lugentes. Quare beati? In spe. Quare lugentes? In re. Etenim lugēt i morte ista: in tribulationib' istis: in pegrinatōe sua: z qz agnoscunt se esse in ista miseria: et gemūt: beati sunt. Quare lugēt: Tristitatus e' beatus Lyprianus in passiōe: mō cōsolatus est in corona. Mō z consolatus adhuc tristis est. Bñs enim n'r Iesus christus adhuc interpellat p' nobis. Oēs martyres q' cū illo sūt interpellāt p' nobis. Nō transeūt interpellatiōes ipoy: nisi cū trāsierit gemitus noster. Cū aut' trāsierit gemit' noster: oēs in vna voce: in vno p'plo: i vna patria milia milia p'uncta pfallentibus angelicis choris celestiu' p'ratuz in vna ciuitate viuentium: quis ibi gemit? Quis ibi suspirat? Quis ibi laborat? Quis ibi eget? Quis ibi morit? Quis ibi misericordiam prebet? Quis ibi frangit panem eserienti: vbi omēs pane iusticie saginabūt? Nēo ibi dicet: hospite suscipe: pegrinus ibi nēo erit: oēs in patria sua viuunt. Nemo ibi dicit: cōcorda amicos tuos litigātes: in pace sēpiterna dei vultu p'fruunt. Nemo ibi dicit: visita egrotum: sanitas immortalitasq' p'manet. Nemo ibi dicit: sepeli mortuum: oēs in vita eterna erūt. Cessant opa misericordie: qz miseria nō inuenit. Et qd' ibi faciemus? Dormim' fortasse. Si modo pugnamus d' nos: q'uis geram' domū somni carne istā: euigilamus in his luminarib': z solennitas ista dat nobis animū vigilan-

di: Dies illa quales vigilias nobis dabit? Ergo vigilabim': non dormiemus. Quid agemus? Opa misericordie ista nō erūt: qz nulla miseria erit. Forte opa necessitatis erūt ista que h' sunt mō: seminādi: arādi: coquēdi: molendi: texendi: Nihil horū: quia necessitas nō erit. Sic nō erunt opa misericordie: qz transit miseria. Ubi necessitas non erit: nec miseria: opa necessitatis z misericordie non erūt. Quid tibi erit? Qd' negociū nostrū? Que actio nostra? Nulla actio qz qes. Se debimus q' z torpebimus: z nihil agem'. Si refrigescit amor n'r: refrigescit z actio n'ra. Amor q' quietus i vultu dei: quē modo desideram': cui suspiram': cū ad eū venerim': quō nos accēdet? In quē nodū vt sum sic suspiram': cū ad eū venerim': quō nos illuminabit? Quō nos mutabit? Quid de nob' faciet? Quid q' agem' f'res? Psalmus nob' indicat: Bñi q' habitant i domo tua. Uti: In secula seculoy laudabunt te. Hec erit actio n'ra: laus dei. Amas et laudas: desines laudare si desines amare. Nō aut' desines amare: qz tal' e' quē vides q' nullo te offendat fastidio: z satiat te: z nō te satiat. Mirū e' qd' dico. Si dicā qz satiat te: timeo ne q'si satiat' velis abscedere: quō de prandio: quō de cena. Ergo qd' dico: nō te satiat: timeo rursus ne si dixerō nō te satiat: indigens videaris: z q'si inamioz existas: z min' in te sit aliqd' qd' debeat impleri. Quid q' dicā nisi qd' dici pōt: cogitari vix pōt: Et satiat te: z nō te satiat. Quod vtrūq' inuenio in scriptura. Hā cum diceret: Bñi esurientes: qz ipi saturabūtur. Et rursus de sapia dictū e': Qui te māducāt itez esuriēt: z q' te bibūt itez sitient. Immo v'o nō dixit itez: s' dixit adhuc. Hā iterū si tict q'si p'mo saginat' discesserit z digesserit z redierit bibere. Tale e' q' te edunt adhuc esuriēt: sic cū edist esuriēt: z q' te bibunt: sic bibēdo sinēt. Quid e' bibēdo sitire? Nūq' fastidire. Si q' ista ineffabil' z sēpiterna dulcedo erit mō: qd' a nob' petit f'res nisi fidem nō fictā: spem firmā: caritatē purā: vt ambulet hō in via quā dñs dedit: Ferat tēptatiōes z suscipiat solatiōes.

Explicit Tract. de ps. LXXXV

Incipit Tractatus de ps. LXXXVI.

Prefatio.

Psalms iste qui modo cātatus est breuis e' numero v'roy: magnus e' pondere oim' sentētiay. Hā tot' lectus est: z videtis q' z exiguō tempore ad